

С Ё Н Н Я Ў НУМАРЫ:

- Камсамольцы трымаюць справаздачу прафсаюзнае жыццё
- агляд насценнага друку ● патрыятычнае выхаванне на філфаку
- будаўнічыя атрады на паверцы ● спорт
- у свеце цікавага.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

● № 10 (777) ● Чацвер, 6 красавіка 1972 г. ● Год выдання XXV ● Цана 2 кап.

Больш 100 выпускнікоў гістарычнага факультэта размернаваны на працу ў розныя куткі Беларусі. Большасць з іх — 79 чалавек — накіравана ў распараджэнне Міністэрства асветы БССР, некаторыя застануцца працаваць ва ўніверсітэце або прадоўжаць сваю вучобу ў аспірантурцы.

НА ЗДЫМКУ: пераднамісіі студэнт V курсу І. Краччо.

На абшчыне нядуна партыйным сходзе камуністы факультэта журналістыкі заслухалі справаздачу сакратара камітэта камсамола журфака М. Нікішына. У парадку абмену вопытам камсамольскай работы прапануем увазе чытачоў выступленне М. Нікішына.

Уся дзейнасць камсамольскай арганізацыі і камітэта камсамола факультэта журналістыкі праводзілася адпаведна з планам работ, які быў зацверджан на пасяджэнні камітэта камсамола і разглядаў партыйным бюро факультэта. У першым семестры праведзена вялікая работа па прыняццю асабістых абавязальстваў камсамольцамі факультэта. У адрозненне ад мінулага года сёлета кожны камсамалец прымаў абавязальствы ў выглядзе комплекснага плана пад дэвізам «Рашэнні XXIV з'езда КПСС — у жыццё». Асабісты комплексны план прадугледжвае больш поўны змест сацыялістычных абавязальстваў. Сюды уваходзяць і дапамога нийнерскай арганізацыі, і удзел у самадзейнасці, і павышэнне фізічнага і культурнага узроўню. І, вядома ж, паспяховае рашэнне задач і экзаменаў. З павесткай дня «Аб прыняцці асабістых комплексных планаў і правядзенні Ленінскага залку ў новым навучальным годзе» прайшлі камсамольскія сходы ва ўсіх групах і на курсах.

Акрамя асабістых абавязальстваў камсамольцаў, прыняты групавыя і курсавыя сацыялістычныя абавязальствы. На жаль, мы не змаглі тут пазбегнуць фармалізму. Многія абавязальствы атрымаліся неканкрэтнымі, распылуватымі, не адлюстравалі здольнасцей і магчымасцей кожнага студэнта групы, курсу.

На факультэце пачалі нарэшце дзейнічаць семінары камсамольскага актыву. На першым жа талюную увагу удалілі падвыдзена выніку першага этапу Ленінскага залку. Значыцца асобныя сацыялістычныя абавязальствы, падрабязна разбіраліся па кожнаму пункту. І некаторым было проста прапанавана больш сур'ёзна прадумаць свой план, уключыць у абавязальствы істотныя пункты.

На семінары з дакладам «Аб задачах камсамольцаў у святле рашэння XXIV з'езда КПСС» выступіў сакратар камітэта камсамола ўніверсітэта А. Слука.

На тым жа семінары камсоргаў азнаёмлілі з правільным вядзеннем камсамольскай дакументацыі: пратаколаў, выніскаў з пратаколаў камсамольскіх сходаў і пасяджэнняў.

Зімовую сесію, паспяховае рашэнне задач і экзаменаў камсамольцы разглядалі як выкананне асноўнага пункта узятых сацыялістычных абавязальстваў. У снежні на курсах прайшлі камсамольскія сходы з павесткай дня «Выдатная вучоба — наш уклад у ажыццудоўленне рашэння XXIV з'езда КПСС». На сходах вельмі востра ставілася пытанне аб падрыхтоўцы да сесіі. Асобным студэнтам было ўказана на несур'ёзны адносіны да семінарскіх заняткаў. Ставіліся іменна тыя пытанні, своєчасовае рашэнне якіх дазволіла нам заняць першае месца ва ўніверсітэце.

Што рабіў камітэт камсамола факультэта для ўмацавання вучэбнай дысцыпліны? Акадэмічны сектар узначальвае студэнтка III курса Людміла Цітова. З першых жа дзён работы новага камітэта была праведзена нарада адказных за акадэмічную работу курсу, на якой пацвердзілі, што правёрка наведвання заняткаў застаецца адной з самых асноўных задач акадэмічнага сектара. Вынікі пра-

верак аператыўна адлюстраваліся ў «Маланках». Калі гаварыць аб рабоце акадэмічнага сектара ў час сесіі, новага мы нічога не вынайшлі, рабілі тое, што практыкавалася і да нас. Тут і календары сесіі курсу, і спаборніцтва груп і курсу, і індыўдуальныя спаборніцтвы. Першае месца на факультэце заняў II курс, сярэдняе бал яго 4,16. Лепшай на факультэце прызнана трэцяя група таго ж II курсу, яе сярэдняе бал 4,31. Дарэчы, гэтая ж група была прызнана лепшай і па выніках сельскагаспадарчых работ і была прадастаўлена на ўніверсітэцкі конкурс. Аднак аб выніках конкурсу, на жаль, да гэтай пары невядома.

У гэтым годзе камітэтам камсамола ўпершыню пасланы вышаванні банкам студэнтаў, здолых зімовую экзаменацыйную сесію на выдатна. Даваліся паслаць наведанні і банкам тых студэнтаў, якія атрымалі незадавальняючыя адзнакі. Такі вопыт заплававана паўтарыць і ў летнюю сесію.

У другім семестры акадэмічны сектар некалькі інашэй стаў будаваць сваю работу. У лютым было праведзена сумеснае пасяджэнне акадэмічнага сектара, савета выдатнікаў факультэта і адказнага за акадэмічную работу прафбюро. Прынялі пастанову аб замацаванні студэнтаў-выдатнікаў за астаючымі, дамовіліся аб перыядычным заслухоўванні на пасяджэннях акадэмічнага сектара стараст груп і камсоргаў аб наведванні і паспяховасці студэнтаў на практычных занятках.

Заслугоўвае увагі камсамольскі сход першай групы II курсу, які адбыўся нядуна. Камсамольцы прынялі пагаварылі з тымі, хто да гэтай пары мае запазычанасць. У дапамогу адстаючым выдэ-

КАМУНІСТЫ ЗАСЛУХОЎВАЮЦЬ СПРАВАЗДАЧУ

ллі моцных студэнтаў. Праўда, прымяніць гэтыя меры трэба было значна раней.

Актывізаваў сваю работу і сектар шэфскіх сувязей. У першым семестры нас напранулі ў тым, што план шэфскага сектара неканкрэтным і не ахоплівае усёго, што мы можам і павінны зрабіць у падшэфных арганізацыях. У гэтым годзе за факультэтам замацаваны чатыры гарадскія школы і адна сельская. Як вядзецца ў іх шэфская работа?

У школах № 1 і № 56 студэнты II курсу арганізавалі фотатуркі. У падшэфных 24-й, 74-й, 1-й і 56-й мінскіх школах з лютага месяца працуюць вельмі нашы студэнты. У сакавіку ў гэтых школах членамі лектарскай групы прачытаны лекцыі аб прафесійным майстэрстве, аб выбары прафесіі.

Мацнеюць шэфскія сувязі ў нас і з ГПТВ № 32 паліграфістаў. Выдатна прайшоў сумесны вечар адначынку. Намячаецца многа цікавых мерапрыемстваў, якія будуць праведзены сумесна з наву-

вельмі цёпла прынялі факультэцкую агітбрыгаду ў падшэфнай Хотуцкай школе Стаўцоўскага раёна.

Некалькі аслабла шэфская работа на заводзе аўтаматных ліній. А раней жа агітбрыгада факультэта з паспехам выступалі там у час абедзенных перапынкаў. У нас жа на кожным курсе ёсць свае агітбрыгады, і мы можам кожны тыдзень без шкоды для заняткаў выступаць перад рабочымі завода.

Атрымалася так, што нашу факультэцкую агітбрыгаду, якая з паспехам выступае ў шэфскіх канцэртах, зусім не ведаюць на факультэце. Не было арганізавана ні аднаго паспаўнаду цікавага вечара адначынку ні разу не выступіла агітбрыгада і студэнткім інтэрнаце. Таму ў плане работы камітэта камсамола на другім семестры прадугледжана выправіць гэты недахоп пры сумесных намаганнях усіх членаў камітэта камсамола і прафбюро.

Цяпер камсамольская арганізацыя рыхтуецца да правядзення Ленінскага залку. Састаўлены і зацверджаны атэстацый-

ныя камісіі, плануецца расклад задачы залку. На сходах камсамольскіх груп зацверджаны характарыстыкі на кожнага камсамольца. Як пройдзе Ленінскі залк на факультэце, пакажуць першыя тыдні красавіка. Але ўжо сёння можна сказаць, што некаторым студэнтам да вядзення пачырванець перад сваімі таварышамі. Сама форма правядзення Ленінскага залку давысіць актыўнасць камсамольцаў, згуртуе студэнткі калектыву, даць магчымасць усебакова ацаніць сваіх таварышаў.

Вялікую дапамогу камсамольскай арганізацыі аказвае партыйная арганізацыя факультэта. Гэта дапамога ва ўсім, пачынаючы ад арганізацыі вечару адначынку і канчаны чароў правёркамі наведвання заняткаў. У выбарных камсамольскіх органах многа камуністаў-студэнтаў. Увогуле няма на факультэце студэнтаў-камуністаў, якія так ці інакш не былі б звязаны з камсамольскай работай. Яны нашы першыя памочнікі, яны наша апора.

М. НІКІШЫН,
сакратар камітэта камсамола.

На мінулым тыдні прайшоў дзень завочніка. На здымку наша фотакарэспандэнтка Д. Чароўніча вы бачыце студэнтаў першага курсу юрыдычнага аддзялення ў час задачы залку па савецкаму дзяржаўнаму праву, які прымае доктар юрыдычных навук С. Р. Віхараў.

ПРАКТЫКА АКАЗАЛАСЯ ПЛЁННАЙ

Сустрэліся мы вечарам у апошні перад'ездам дзень. Клапатліва упакоуваліся чамадамі, дзіспіраліся апошнія радкі справздачы аб практыцы, уносіліся вынікі назіранняў і даследаванняў. Леу Расін прымацаваў да стосіка спісанай паперы некалькі завітушак перфаленты.

Стрыманага, крыху сарамлівага Расіна я ўжо ведаў. Разам чакалі аўтобуса на прыпынку, разгаварыліся. Адразу ж заўважылася: юнака захапляе будучая прафесія. Турбуецца, дзе дастаць патрэбную літаратуру для курсавой работы, збіраецца наведаць бібліятэку Акадэміі навук БССР. Яго сябры Мікалай Шаройкін і Леанід Кабрэўсёў дасцігналі жартавалі. Але праз знеш-

нюю весялоць і бесклапотнасць праглядвалі рысы сур'ёзных студэнтаў. Вучацца яны на чацвёртым курсе механіка-матэматычнага факультэта Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Каб замцаваць атрыманыя веды па курсу ЭВМ, прыехалі на практыку у вылічальны цэнтр БДУ. У сваім універсітэце пакуль што такой магчымасці не маюць.

За паўтара месяца патрэбна было навучыцца складовай праграмы, каб яны ішлі на ЭВМ, вёсці з машынай прафесійны дыялог.

Цяпер пашанцавала ўбачыць хлопца перад ад'ездам. Пытаю, як прайшла практыка, ці справіліся ўсё зрабіць. І вось што пачуў у адказ.

Леанід Кабрэўсёў: Прапрацаваць давалася многа. За паўтара месяца засвоілі тое, што разлічана на цэлы семестр. Вывучылі дзве алгарытмічныя мовы, самастойна склалі праграмы і задачы для ЭВМ.

Мікалай Шаройкін: У асноўным мы мелі справу з машынай «Мінск-22». Асноўнае жа больш сучаснае, «Мінск-32», у нас не было магчымасці і часу. Крыху кривудна, што ў нашым універсітэце яшчэ не устаноўлена электронна-вылічальная тэхніка і навучанне ідзе ў адрыве ад яе.

Леу Расін: У вас ёсць чаму павучыцца, ёсць што пераняць. У студэнцкім вылічальным цэнтры, які створан на базе вылічальнага цэнтру БДУ, студэнты пад кіраў-

ніцтвам выкладчыкаў прыцягваюцца да навукова-даследчай і вытворчай работы па актуальнай навуковай і вытворчай тэматыцы.

Апрача заданняў, якія прадугледжваліся практыкай, я з дапамогай ЭВМ атрымаў некаторыя даныя для сваёй курсавоў работы.

Зінаіда Сафонава: Вельмі ўдзячна выкладчыкам факультэта прыкладной матэматыкі за лекцыі, кансультацыі і практычныя заняткі, што праводзіліся для нас. Мы многаму навучыліся, спасціглі таямніцы алгарытмічных моў, на якіх можна размаўляць з ЭВМ. Ад імя усіх нашых практыкантаў шыра дзякуем работнікам вылічальнага цэнтру БДУ Ларысе Васільеўне Вылег-

жанінай, Іосіфу Барысавічу Гаурысу, якія зрабілі нашу практыку плённай і карыснай.

...Сапраўды будучыя «машыныя матэматыкі» у нашым універсітэце атрымліваюць належную тэарэтычную і практычную падрыхтоўку. Набірае сілу студэнцкі вылічальны цэнтр. Зараз у ім налічваецца 80 найбольш здольных і працавітых студэнтаў.

Начальнік ВЦ БДУ Аляксандр Аляксандравіч Пальцаў паказаў пухлую папку, у якой знаходзяцца заявы жадаючых працаваць у СВЦ. Побач з работнікамі ВЦ, выкладчыкамі ФПМ студэнты-супрацоўнікі СВЦ выконваюць некаторыя гаспадарча-дагаворныя работы або частку іх падрыхтоўваюць і праграмуюць задачы аўтаматызаваных сістэм кіравання.

Л. ПЕТЭРСОН.

● АГЛЯД ДРУКУ

ЗНАЙСЦІ ПУНКТ АПОРЫ

Сёння мы пагаворым толькі пра дзве газеты: факультэта журналістыкі і ФПМ.

Многія з вас, мабыць, памятаюць матэрыял, што быў змешчаны ў нашай газеце пад загалоўкам «Журналіст» — газета штотыднёвая. Штотыднёвая газета — гэта нешта новае ў нашым насценным друку. Новае і цікавае. На гэта варта звярнуць увагу рэдакцыям усіх газет. Бо раскаваць цікава і падрабозна аб жыцці факультэта кожны тыдзень — ці не ў гэтым задача насценгазет?

Так, задума добрая. Але як жа яна ажыццяўляецца? На журфаку стварылі некалькі рэдакцый на чале з галоўным рэдактарам У. Дальковым. Газета сапраўды стала выходзіць амаль кожны тыдзень. Але блда ў тым, што агульны не узровень значна знізіўся. Нярэдка палююцца ў газеце сумняы, проста «адлісачныя» матэрыялы, рубрыкі ж у некаторых нумарах адсутнічаюць зусім. Забылі ў «Журналісце» пра пяцікурсніка. А ў іх вась-вось пачнецца абарона дыпломных работ, не так даўно закончылася вытворчая практыка.

Чалі чытаеш «Журналіста», кідаецца ў вочы, што аўтары ў асноўным з II курса. Так, напрыклад, у № 8 газеты з дзесяці змешчаных — 6 матэрыялаў друкаўшнікаў, амаль тое ж і ў № 13. Толькі тут яшчэ да таго ж і пішуць пра другі курс. У чым справа? Кіба ў тым, што ў рэдакцыі ў асноўным студэнты II курса? Здаецца, не толькі ў гэтым, а ў адвечнай нашай праблеме: у насценгазету не хочучь пісаць, маючая маштабы не тыя. Аднак у вялікую прасу студэнтаў-журналістаў пускаюць не надта ахвотна, можа якраз таму, што не набываюць яны майстэрства ў сваёй факультэцкай. Вось і прыходзіць рэдактару не вельмі ўжо перабіраць.

Нярэдна выглядае на фоне астатніх шосты нумар газеты. У ім шырокі аўтарскі калектыў, шмат цікавых рубрык, такіх, як «Падзея і мы», «Студэнт у камандзіроўцы», «Ідучь семінарскай заняткі» і інш. Так, нумар ад нумара адрозніваецца, і часта даволі прыкметна. Відавочна, рэдакцыя трыба шукаць неікі пастаянны пункт апоры, шукаць штодзённа, штогадзінна.

Значна лепш у параўнанні з мінулым годам выглядае «Алгарытм» факультэта прыкладной матэматыкі. Можна сказаць, што газета расце і сталее разам з факультэтам. Па-першае, яе вызначае апэратыўнасць, па-другое — добрае афармленне. Алгарытмаўцы умеюць ставіць і абмяркоўваць праблемы, не праходзяць міма цікавых з'яў і фактаў студэнцкага жыцця. Не так даўно рэдакцыя правяла срод студэнтаў анкету аб рабоце сталовых. Па выніках свайго даследавання зрабіла цікавы матэрыял і выступіла з ім у шматтыражцы. Думаецца, што такую форму размовы са сваімі чытачамі і аўтарамі пяроймуць рэдакцыі і іншых газет.

Прыцягваюць увагу рубрыкі, цікавыя загадоўкі ў «Алгарытме»; «Што за пяціражкі?», «Праблемы інтэрната» і іншыя. Нельга сказаць, каб усё было добра, але на сваіх памылках «Алгарытм» вучыцца.

Л. ДРУЗЕВА.

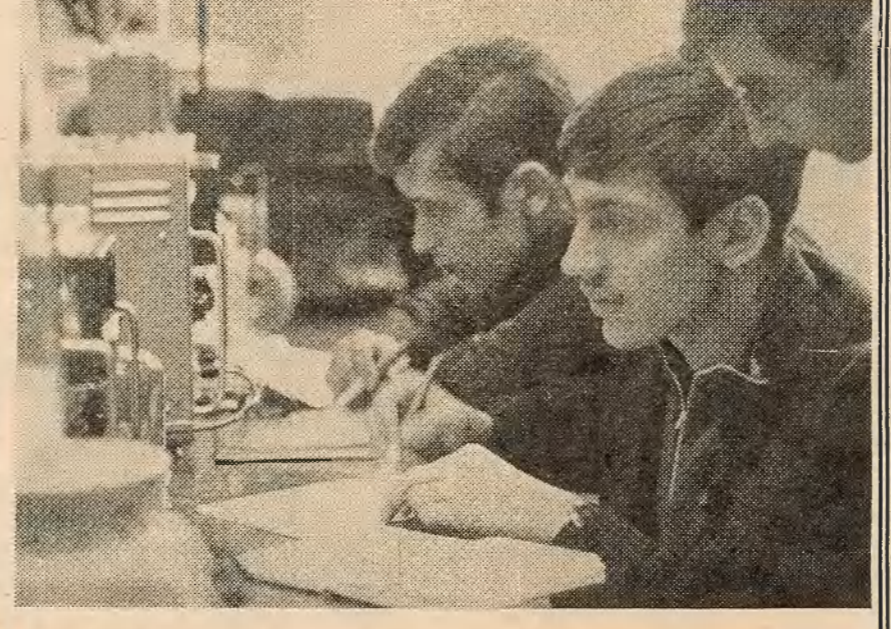
На здымках: студэнты другога курса хімічнага факультэта ў час лабараторных заняткаў па аналітычнай хіміі.

Фота Д. Чаховіча.

У ГРУПАХ І НА КУРСАХ

- ВЕЧАР ПАЭЗІІ, прысвечаны творчасці Р. Радзюкевіча, адбыўся ў студэнтаў II курса хімічнага факультэта. Яго арганізатарамі былі супрацоўнікі бібліятэкі Н. М. Славінская і Т. М. Хількевіч.
- ГУТАРКА АБ ЭТЫЦЫ СТУДЭНТА была праведзена ў другой групе I курса юрыдычнага факультэта. У ёй прыняла ўдзел дацэнт фдфака М. Б. Яфімава. Студэнты закранулі многа цікавых пытанняў: аб культуры паводзін на занятках, у грамадскіх месцах, у сям'і і г. д.

МОЖАМ БЫЦЬ ЛЕПШЫМІ

Цяпер ва ўніверсітэце прыкладна 58 працэнтаў ішчагародніх студэнтаў забяспечана інтэрнатам. Гэта азначае, што на кожным факультэце застаецца яшчэ шмат юнакоў і дзяўчат, якія маюць патрэбу ў інтэрнаце. І вось пры такім становішчы некаторыя студэнты, атрымліваючы месца ў інтэрнаце, парушаюць грамадскі парадок, утрымліваюць свае пакоі ў антисанітарным стане, не маюць пачуцця адказнасці за сацыялістычную маёмасць.

Толькі ў сакавіку жыллёва-бытавая камісія прафкома на сваіх пасяджэннях разгледзела тры персанальныя справы: студэнтаў ФПМ, якія жывуць у інтэрнаце № 7 у пакоі № 719, студэнтаў фізічнага факультэта гэтага ж інтэрната з

пакоя № 1117, студэнтка філалагічнага факультэта, якія пражываюць у інтэрнаце № 4, пакоі № 306.

Падтрыманне парадку ў інтэрнатах — справа не толькі прафкома ўніверсітэта і студэнцкіх саветаў інтэрнатаў, але і усіх грамадскіх арганізацый факультэтаў, універсітэта, дэканатаў.

Адным з лепшых ва ўніверсітэце па арганізацыі узорнага парадку ў інтэрнаце стаў зараз біялагічны факультэт. І гэта не дзіўна — дэканат, партбюро, камітэт камсамола, прафбюро біялагічнага факультэта ўдзяляюць вялікую увагу інтэрнату № 4, дзе пражываюць істотную дапамогу студэнтам, якія ўзначальвае студэнт-біялаг С. Чайка. Выкладчыкі часта

наведваюць інтэрнат, і часам, абмеркаваўшы вынікі такіх наведванняў, дэканат прымае рашэнне аб высяленні нядабайных студэнтаў.

Усяго толькі паўгода назад аб інтэрнаце № 4 гаварылі як аб самым дрэнным ва ўніверсітэце, а зараз усё часцей можна чуць аб ім добрыя водгукі.

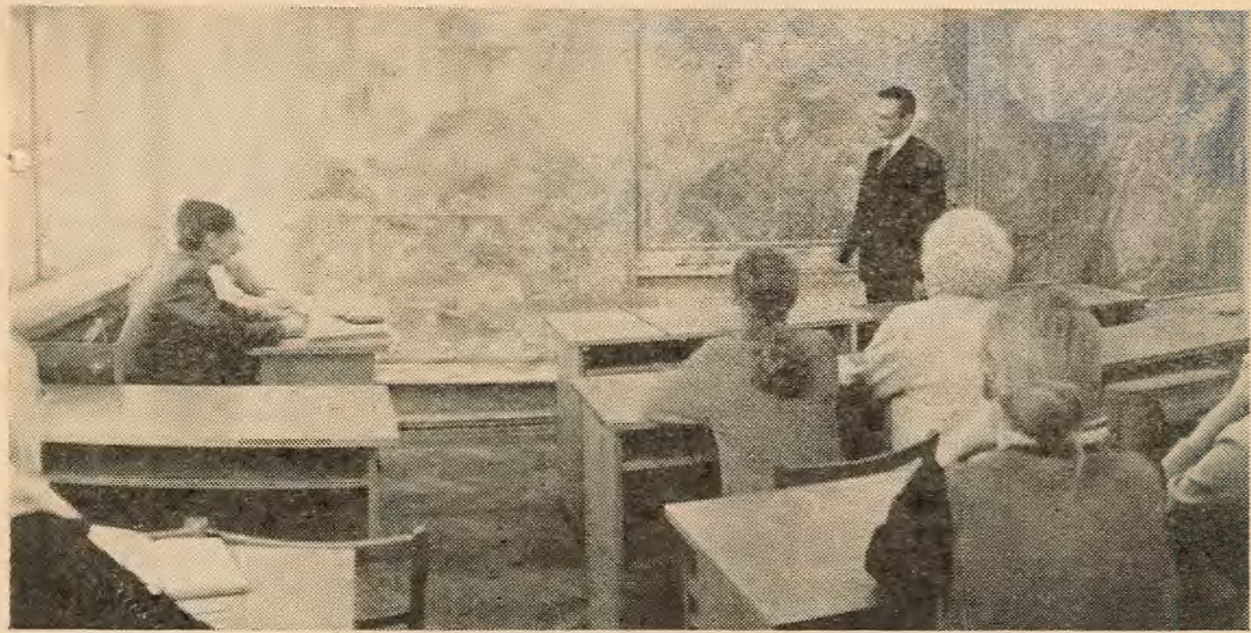
Інтэрнат № 5. Зусім нядаўна тут справілі наваселле географіі і юрысты. На сваіх схолах студэнты выбралі студсаветы. Раней меркавалі аб юрыстах, якія пражываюць у інтэрнатах, было невысможна. Вяду за тое, што інтэрнат № 4 быў на апошнім месцы сярод другіх інтэрнатаў універсітэта, часта ускладаў на юрыстаў. Многія лічылі, што з прыходам юрыстаў у інтэрнат № 5 ён аддыдзе на апошняе месца.

Але дзе перасяленне прайшло лепш? На юрыдычным факультэце. Дзе ў час апошняй праверкі абкомам прафсаюза быў лепшы стан пакояў? Зноў жа ў інтэрнаце № 5. Камэндант І. Ф. Яшкін задаволена, і студэнты таксама.

У кожным камітэце камсамола факультэта, біюо курса ёсць адказныя за жыллоў. Якую яны вядуць работу? Як узгадняюць свае дзеянні, каб не дубляваць адзін другога? Прыкладна карыснай садружнасцю можа быць вопыт прафкома і камітэта камсамола БДУ. Амаль усе пасяджэнні жыллёва-бытавой камісіі прафкома праходзілі сумесна з камітэтам камсамола. На іх разрацоўваліся сумесныя дзеянні, накіраваныя на паліпшэнне жыллёва-бытавых умоў студэнтаў. Чаму ж гэта не практыкаваць на факультэтах?

Цяпер найпершая задача — аформіць да 15 красавіка ленінскія пакоі ў інтэрнатах. І гэтым павінны займацца не толькі прафком і студсаветы інтэрнатаў, але і ўсе грамадскія арганізацыі ўніверсітэта. Мне здаецца, што інтэрнаты ўніверсітэта маюць рэальныя магчымасці з'явіць прыявыя месцы ў рэспубліканскім аглядае-конкурсе, прысвечаным 50-годдзю ўтварэння Саюза ССР.

БАВІЛАУ,
старшыня жыллёва-бытавой камісіі прафкома.

Ідэя абарона крэвавых работ у студэнцка-вучэбнай III курса геофака. Па тэме «Ніл і прыродныя асаблівасці яго басейна» дакладвае ст. інжынер В. А. Масаловіч.

НА ПЕРАКЛІЧЦЫ ШТАБЫ ПРАЦОЎНЫХ СПРАЎ

ФПМ:

Факультэт прыкладной матэматыкі — адзін з самых маладых у нашым універсітэце. Першага красавіка студэнты адзначылі другую гадавіну яго заснавання. Але, нягледзячы на маладосць, тут ужо закладзены добрыя традыцыі. Адна з іх — актыўны ўдзел у летнім працоўным семестры.

Сёлета працоўны семестр — асаблівы. У гонар 50-годдзя ўтварэння СССР ён аб'ючаны ударным, і таму студэнты нашага факультэта, як школы, настроены па-баявому.

У гэтым годзе ў рабоце СБА прыме ўдзел больш 300 студэнтаў. Яны будуць працаваць у складзе дэсанцаў атрадаў, створаных на ФПМ. Іх чакаюць будоўлі Казахстана, Беларусі, Томска вобласці, горада Мінска. Акрамя таго, студэнты факультэта прымуць удзел у рабоце штабтрадаў.

Не першы год камандзірам паедуць Марыя Кулеці, Віталь Дамань, Алена Андруховіч, Анатолий Трухановіч. Але і астатнія камандзіры — выпрабаваныя работнікі. Яны правялі сябе як сапраўдныя арганізатары студэнцкага будаўнічага руху, умелыя кіраўнікі.

У цяперашні час у атрадах праходзіць сход, на якіх прымаюцца сацыялістычныя абавязальствы, абмяркоўваюцца будучыя справы. Адапаведна графіку байцы СБА прайшлі першы этап маладыя. Хутка пачнуцца заняткі па тэхніцы бяспекі.

Атрады нашага факультэта арганізуюць працоўны дэсант і ў час яго на прадыярствах горада Мінска правяраюць згуртаванасць калектываў, іх гатоўнасць да выезда.

Байцы СБА нашага факультэта актыўна ўключыліся ў мерапрыемствы па задачы норм новага комплексу

ГПА. Лепшыя з іх заклікалі: «Кожны бас — значкіст-выдатнік ГПА». Сапраўды, гэта добра дапаможа работам у іх будучай працы. Бо СБА — адна з форм выхавання ў маладым чалавеку самых лепшых якасцей — працаздольнасці, спрыту, упартасці ў пераадоленні цяжкасцей.

Хоцяцца адзначыць некаторыя недахопы ў працы і нашага штаба, і штаба працоўных спраў універсітэта. Нягледзячы на тое, што ў цэлым работа вядзецца правільна, ёсць пытанні, на якія варта было звярнуць сур'езную увагу. Так, некалькі сумбура прайшоў размеркаванне дагавору паміж камандзірамі. Памойму, трэба праводзіць яго адпаведна разнарадцы, якая была дадзена на факультэтах раней. Не відаць ніякіх зрухаў па фарміраванню інтэратрадаў. А гэта вельмі сур'езная справа.

Нягледзячы на некаторыя цяжкасці, без якіх не абыходзіцца ні адна вялікая справа, штаб працоўных спраў ФПМ спраўляецца са сваімі задачамі. Гэтак жа, што пашы СБА будуць сярод лепшых ва універсітэце.

У. ВАЙТОВІЧ, начальнік штаба працоўных спраў ФПМ.

ФІЛФАК:

У гэтым годзе філалагічнаму факультэту трэба сфарміраваць тры атрады: беларускі, гарадскі і атрад праваднікоў. Беларускі атрад у колькасці 40 чалавек ужо сфарміраван і праходзіць вучэбу, медкамісію. Камандзірам атрада назначана Л. Агароднік, камісарам В. Лайкоў, Касцяк СБА «Буравеснік-72» складаюць байцы мінюлагічнага атрада, ў асноўным студэнты II—III курсу. Ён будзе працаваць у Парыжскім БМУ Гомельскай вобласці. Мінскі гарадскі атрад (камандзір А. Надоль-

ская, камісар Л. Аўрамів) будзе працаваць у будучым універсітэце. Трэба адзначыць вельмі вялікую работу гэтага атрада ў падрыхтоўчы перыяд. Ждзючы працаваць у атрадзе правадніц на Паўднёвай чыгузцы вельмі можа (пазрэна 20 чалавек, а пададзена заву больш 60). Перавага тут аддаецца студэнтам III—IV курсу.

У кожным атрадзе ёсць кандыдаты. Хоць пры адборы мы і кіравалі тым, што ў СБА паедуць толькі студэнты-актыўныя, тыя, хто добра вучыцца, але ж некаторыя могуць не прайсці медкамісію або ў падрыхтоўчы перыяд парываць статут СБА. Тады іх месцы зоймуць кандыдаты.

У бліжэйшы час нашы атрады прымуць удзел у «працоўным дэсанце» на прадыярствах г. Мінска. Гэта адна з форм правяркі гатоўнасці СБА да выезда.

Засталася зусім нямнога часу да пачатку працоўнага лета, і мы з хваляваннем чакаем сустрэч з новымі людзьмі, новымі месцамі. Нас чакае многа цікавага, добрага, а часам горкага і цяжкага. Але быць байцом СБА — здорва і ганарова!

М. АБН, начальнік штаба працоўных спраў ФіЛФАК.

ФІЗФАК:

Наш факультэт самы вялікі па колькасці студэнтаў ва універсітэце — амаль 2000 чалавек. І большасць з іх хоча працаваць у будаўнічых атрадах. Але што рабіць, калі з 300 чалавек, якія падалі заявы ў аддзяленні і сібірскі атрады, мы можам узяць толькі 160 чалавек? У мінулым годзе ў некаторыя беларускія атрады быў недабор. А сёлета ў асобных атрадах падалі заявы па 60—70 чалавек. Фізічныя юнакі знайшлі сабе партнёраў у інстытуце замежных моў і там рэпетыравалі. Студэнты з Іонга і Сьера-Леоне танцавалі і спявалі ў аўдыторыях.

І вось нарэшце прыйшоў той доўгачаканы час. Сёння заліта святлом. Тут размясціўся многагалосы харавы калектыў факультэта. Гу-

верту частку усіх студэнтаў БДУ, якія будуць працаваць у будоўлях нашай краіны.

Камандзіры атрадаў правялі шматлікія субседаванні, якія дазволілі выбраць лепшых. Не варта гаварыць аб тым, колькі папулярны на фізічным факультэце цаліны атрад «Аэліта». На першае субседаванне прыйшло больш 100 чалавек. Камандзіру атрада В. Таранчуку давялося нямаля папрацаваць, пакуль адабраў кандыдатаў у свой атрад.

Горш даводзіцца цудоўнай палавіне фізічнага факультэта. У атрад бярэць толькі пяць ад сябе шасць дзяўчат. Але мы змаглі здаволіць і іх заўхкі, хоць і не поўнаціца. Цяпер на факультэце створан дзявочы атрад, які будзе працаваць на патэлефоннай заводзе. У гэтым атрадзе амаль усё надарот. Дзяўчаты бярэць з сабой толькі аднаго хлопца, і то ў якасці... павара.

Свой выбар камандзіры і камісары спынілі на рабятах, якія добра вучацца, удзельнічаюць у грамадскім жыцці універсітэта і, вядома, маюць пэўныя працоўныя навыкі. Вялікую ролю адгрывае таксама рэкамендацыя групы, у якой вучыцца кандыдат у будаўнічы атрад.

СБА фізфака будзе ўзводзіць жытныя дамы і вытворчыя аб'екты ў Беларусі, на цаліне, у Томскай вобласці. Але не толькі праца чакае студэнтаў. Байцы працягаюць многа лекцый па міжнародным становішчу, аб універсітэце. Многія лекцыі будзе прысвечаны 50-годдзю ўтварэння СССР. З дапамогай студэнтаў адкрываюцца піянерскія лагеры-спадарожнікі. Канцэрты мастацкай самадзейнасці — неад'емная частка працоўнага семестра.

Рабятам прадстаць прывесці цікавае лета.

А. МАЙОНАУ, начальнік штаба працоўных спраў Фізфака.

ПАТРЫЯТЫЧНАЕ ВИХАВАННЕ

НА ФІЛФАКУ

НЕПАРУШНАЯ СУВ'ЯЗЬ ПАКАЛЕННЯЎ

Ваенна-патрыятычнае выхаванне — гэта не толькі комплекс пазначальных мерапрыемстваў, а хутчэй мэтанакіраваны працэс, здзяйсняемы штодзённа і пастаянна, — краевугольны камень выхавання асобы. Часта гэты працэс пераплываецца з вучэбнай і практычнай дзейнасцю. Так, фальклорная трытэя, на якую кожны год на філалагічным факультэце вызідае больш двухсот чалавек, стала вялікай школай пашырэння тэарэтычных ведаў. Адначасова яна актыўна удзельнічае на фарміраванне светлагляду юнакаў і дзяўчат.

Студэнты аддзялення рускай мовы і літаратуры, якія вызідаюць у Брэсцкую вобласць, кожны год наведваюць легендарную краіну над Бугам. Аб чым задумалася светлавалосая дзяўчына над магілай Невядомага салдата?.. «У Брэсце, на зямлі, палітай крывёю, міжволі абстраюцца пачуцці, — гаворыць Ніна Ільшынна. — У Брэст трэба ездзіць і ездзіць. Многа разоў. Каб ацаніць і зразумець сэнс нашай, трэба ведаць мнулае».

У такіх святых для кожнага месцах мацнее пачуццё адзінства, адчуванне, што цяпер табе даверылі берагчы гонар Радзімы.

А сустрачы з абаронцамі Брэсцкай крэпасці незаўсёды застануцца ў памяці. Студэнты раскаваюць аб іх пасля вяртання. На кафедры рускай мовы і літаратуры ёсць некалькі фотаальбомаў, якія адлюстроўваюць гэтыя хваляючыя мінулы.

«Брэст, Брэст... Гаворыць аб пачуцці, якое халявала нас тады, — запіска. Яно знаёма кожнаму сумленнаму чалавеку. Каб не было сорамна перад гэтымі святымі магіламі, трэба быць у вечным паклоне перад імі. А гэты паклон — наша праца», — напісала студэнтка II курса Ева Курносенка.

Ужо традыцыйнымі сталі сустрачкі на пагранаставах, куды філалагі прыязджаюць з канцэртамі, адным з многіх у час практыкі. Збіраючы фальклор, запісваючы пэні ваенных год, нечакана знамянячыся з былімі партызанамі, студэнты знаёмыцца са слаўным мінулым свай распуліі, як бы стаяць сябе побач са здзяйсненымі подзвігамі. І ў мінулым годзе філалагі прайшлі партызанскімі сцежкамі, пабывалі на месцах былых баёў, прыступілі на урачыстай піянерскай лінейцы ў крэпасці, дзе ад імя нашых студэнтаў выступіла Света Грукала, выказаўшая агульную думку: «Паміці загінуўшых быць дастойнымі».

Кожная акадэмічная група факультэта ўжо на першым курсе наведала Хатынь, Музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Вялікае пачуццё

удзельніц Радзіме, схіленне перад яе ранами, захапленне славамі пасяляюцца наемстваў, а хутчэй мэтанакіраваны працэс, здзяйсняемы штодзённа і пастаянна, — краевугольны камень выхавання асобы. Часта гэты працэс пераплываецца з вучэбнай і практычнай дзейнасцю.

Рэгулярна праводзяцца вечары і гутаркі да Дня Савецкай Арміі, 9 мая, дня вызвалення Мінска. Усім памяціца гэты вечар «бываюць цягі раскаваюць». У гэтым годзе перад пачаткам пасячэння першакурснікаў студэнты аднеслі кветкі да абеліска на плошчы Перамогі.

Вялікую работу праводзіць на нашым факультэце камітэт ветэранаў вайны, куды уваходзяць 32 нашы супрацоўнікі. Успаміны аб баявой маладосці, аб ваенных днях выкладчыкаў з вялікай увагай слухаюць студэнты. Такія сустрачкі сталі звычайнымі. Ёсць аб чым раскаваць Анатолю Самёнавічу Амеліну, Ларысе Лявонцьеўне Кароткай, Веры Ансімаўне Захарвай, Дамітрыю Патрыічу Жмуруускаму, Валянціне Міхайлаўне Цімафеевай і іншым удзельнікам вайны.

Сёмага сакавіка госцем нашага факультэта была Галіна Васільеўна Папова, Герой Савецкага Саюза, лётчыца, якая ваявала ў палку Марыны Раскавай. Калі пачалася вайна, ёй было 19, столькі, колькі яе слухачам. Галіна Васільеўна адказала на мноства пытанняў, раскавала аб тым, яд добраахотна пайшла на фронт, якія вылеты зрабіла.

Да тых жа дзён вярнула нас сустрачка з пісьменнікам Іванам Рыгоравічам Новікавым, аўтарам кніг аб мінскім падполлі «Руны страляюць ва упор» і «Мінску».

Кветкамі сусграў факультэт прыйшоўшых з пісьменнікам легендарных герояў яго кнігі.

Пачала работу і пошукавая група «Доуг» на першым курсе аддзялення рускай мовы і літаратуры (камсорг Куліч). Мэта яе — выявіць імяны загінуўшых вайну выкладчыкаў, студэнтаў, выпускнікоў факультэта.

Умацоўваюцца шэфскія сувязі факультэта з ВІРТУ і воянамі БВА.

Грамадскія арганізацыі, куратары, камсамольцы — у пошуку усё новых форм і напрамкаў у той вялікай і адказнай рабоце, якая называецца ваенна-патрыятычным выхаваннем.

І. ШАБЛОУСКАЯ, старшы выкладчык кафедры замежнай літаратуры, кандыдат філалагічных навук.

РАДАСНА ГУЧАЦЬ ПЕСНІ

Яшчэ ў пачатку навуцальнага года на падрыхтоўчым факультэце для замежных студэнтаў па традыцыі рашылі стварыць гурток мастацкай самадзейнасці. Узначалі яго даручылі выкладчыцы рускай мовы Але Уладзіміраўне Саннікавай. Ёй ужо не першы год даводзіцца далучаць замежных студэнтаў да заняткаў у калектыве самадзейных артыстаў.

Але Уладзіміраўна змагла перанаканіць амаль кожнага студэнта, што удзельнічаць у гуртку проста неабходна. І вось пачалася першая ра-

петыцыя. Ады студэнты саромеліся спяваць, другія не ведалі слоў і вельмі хваляваліся. А некаторыя і не прыйшлі на заняткі. Зноў прыходзілася гутарыць з кожным. Але нарэшце склаўся калектыў. І ўжо два разы на тыдзень праходзілі рэпетыцыі. У поўную сілу загучаў «Гімн дэмакратычнай моладзі», паінася задушэная мелодыя песня «Зямлю трэба любіць» і «Леніна помніць зямля». Салісты развучвалі песні «Рускае поле», «Вялікае неба», «Рамонкі» і іншыя.

Усе з хваляваннем чакалі дня агляду мастацкай самадзейнасці. І тут студэнты вырасылі паказаць і штосць сваё, нацыянальнае. У інтэр-нацыянальнай пакоі, пакоі быту, у студэнцкай аўдыторыі рэпетыравалі свой нацыянальны танец алжырыяны студэнты. Кубінія юнакі знайшлі сабе партнёраў у інстытуце замежных моў і там рэпетыравалі. Студэнты з Іонга і Сьера-Леоне танцавалі і спявалі ў аўдыторыях.

І вось нарэшце прыйшоў той доўгачаканы час. Сёння заліта святлом. Тут размясціўся многагалосы харавы калектыў факультэта. Гу-

Фота М. НЕЧЫПАРЭННІ.

Даследаванні па курсавой рабоце праводзіць студэнтка IV курса біяфака Тая Міцюкова. Фота А. Чаховіча.

Спорт **ВЫНІКІ ПАДВЕДЗЕНЫ**

Закончыліся спарбніцтвы па зноўвалу трохбор'ю на прыз плячкі Георгія Савенкага Саюза У. Амелянюка. Першае месца у камандным заліку заняў факультэт журналістыкі, другое — ВФМ і трэцяе — матфак. Слаба выступілі ў гэтых спарбніцтвах студэнты фізічнага факультэта, якія аказаліся на сёмым

месцы. А гістарычны факультэт і хімічны ўвогуле не выставілі каманд, што сведчыць аб слабай рабоце спортсектараў камітэтаў камсамола гэтых факультэтаў.

У асабістым заліку першае месца прысуджана Русаку (ФМ), другое — Варывончыку (філфак) і трэцяе — Вараб'ёву (ФМ).

В. КРАСНАПРОШЫН.

Гэтага студэнта я прыкмеціў ужо на першай лекцыі. Ён сядзе за апошнім сталом у адной і той жа позе і уважліва слухае усё, што я гаварыў. Ні адзінага руху. Увесь — увага! Спачатку мяне крыху здзівіла такая пільнасць. Зрэшты, падумаў потым, матэрыял для студэнта сапраўды новы, выкладаю я яго, здаецца, цікава.

На другой лекцыі я хацеў па гэтаму студэнту кантраляваць свой кантакт з аўдыторыяй: шмат лягчай весці размову, калі бачыш, як цябе успрымаюць. Аказалася, што той самы уважлівы слухач не вядзе ніякіх запісаў.

Што ж, канспектванне лекцыі — закон для студэнта, хоць кожны з іх працуе і ў аўдыторыі, і ў бібліятэцы, зыходзячы са сваіх схільнасцей, здольнасцей. Пры усім тым, аднак, як сцвярджае вопыт, запісы за выкладчыкам карысныя і неабходныя. Карацей, я страціў усялякі інтарэс да галёркі, дзе сядзеу мой «пільны» студэнт.

І усё ж мяне цягнула да яго як магнітам. Чаму? Што? Мабыць, поза, калі можна так сказаць, — дэкавіта сканцэнтраваная, за-

ПА СІСТЭМЕ ІЁГАЎ

● ЗАМЕСТ ФЕЛЬЕТОНА

цікаўная і разам з тым свабодная. А вочы, вочы? Адкрыты, чысты погляд... Я нават пазайздросціў гэтаму чамаладому чалавеку. Якая арганізаванасць, вытрымка! Сапраўды, восем гадзін чалавек адпрацаваў за станком на заводзе, а вось прыйдзе ва ўніверсітэт на лекцыі і увесь — увага. Згадзіцца, дарагія чытачы, такіх студэнтаў-вчэрнікуў мала.

Аднойчы, гэта было ў дзень заканчэння Алімпійскіх гульняў у Сапара, студэнт папрасілі мяне прачытаць лекцыю без перапынку, каб скараціць час і яшчэ паспець паглядзець па тэлевізару перадачу з Японіі. Як толькі лекцыя закончылася, усе кінуліся з аўдыторыі. У якуюсьці мінуту яна апусцела.

Але што гэта? За апошнім сталом у так спадабаўшага мне дэкавітаў позе сядзеу студэнт. Так, так, той самы. Адкрыты, чысты погляд. Увесь — увага.

Я падшоў да яго. Ніякай рэакцыі. Як сядзеу, так і сядзеу.

дзіць. Дыханне глыбокае і свабоднае.

— Заняткі скончыліся, час дамоў, — злёгка паціскаю яго за плячо.

— А? Што? — смяянуўся студэнт, залыпаў вачыма і са збянтэжаным відам дадаў: — Прабачце, паспаў трошкі.

— Як паспаў? — стрымліваючы сябе, спакойна спытаў я студэнта. — Вы ж так слухалі маю лекцыю. Я за вамі увесь час назіраў. Не, не можа быць?

— Можа! — ужо цвёрда адказаў студэнт. — Некалькі год трэніраваўся, каб навучыцца спаць седзячы і з адкрытымі вачыма.

— Ведаеце, — перайшоў ён на шэпт, — па сістэме іёгау.

Чымсьці вельмі вострым калынула ў сэрца. Баючыся, каб не атрымаць другі інфаркт, я павольна апусціўся на крэсла...

М. РЭГІСТАНАЎ.

І УСЁ Ж ПОСПЕХ

27—29 сакавіка ў басейне ІФК адбыліся фінальныя спарбніцтвы па праграме XV Рэспубліканскай спартакіяды СДСТ «Буравеснік», у якіх прыняла ўдзел і зборная каманда БДУ.

Мы папрасілі трэнера каманды М. Ф. Кузьмянкова адказаць на некаторыя пытанні.

— Колькі каманд прымагла ўдзел у спарбніцтвах?

— У фінале былі прадстаўлены каманды 14 вярэспублікі.

— Раскажыце, калі ласка, аб саміх спарбніцтвах. Як да іх рыхтаваліся плыўцы БДУ?

— Першынство вуну па плаванню праводзіцца кожны год. Сёлетня ў праграму спарбніцтваў уваходзіла 25 відаў. Вядома, што гэта былі самыя адказныя спарбніцтвы сезона, таму ўсе члены зборнай аднесліся да іх з належнай увагай. Пад-

рыхтоўцы каманды садзепіначалі амаль штодзённыя упартыя трэніроўкі, а прыкідкай да фіналу рэспублікі з'явілася наша таварыская сустрэча з плыўцамі Вільнюскага ўніверсітэта.

— Як выступіла каманда БДУ?

— Я лічу яе выступленне паспяховым. Але трэба агаварыцца. Першае каманднае месца заняла зборная каманда ІФК. І гэта зразумела само сабой; яна выступіла па-за ўсялякі канкурэнцыі, і адрыў ад заняўшай 11 месца каманды ГДУ быў 110 ачкоў. Трэцяе месца здабыла зборная МРТІ, вельмі моцная каманда. Многія з яе членаў у свой час неаднаразова былі прызёрамі і чэмпіёнамі рэспублікі, з нашай жа каманды толькі Іра Жураўлёва уваходзіла ў састаў зборнай рэспублікі. Каманда БДУ заняла агульнае чацвёртае месца і

прывесла спартсменам ўніверсітэта 151 ачко. Я лічу, што гэта значны поспех, бо ў мінулым годзе мы былі на восьмым месцы.

— Якія з вынікаў плыўцоў нашай зборнай Вы лічыце патрэбным адзначыць?

— Перш-наперш трэба адзначыць майстра спорту Іру Жураўлёву, якая здабыла другое месца на дыстанцыі 100 метраў вольным стылем. Таццяна Багацька таксама заняла 11 месца ў залыве на 100 метраў спосабам «дэльфіна». 111 месца на дыстанцыі 200 метраў «дэльфіна» заняў Аляксандр Сямёнаў. Услед за камандай ІФК, якая ўзавяла рэкорд Белсавета ў жаночай эстафеце 4X100 вольным стылем, другі вынік паказала наша чацвёрка. Іра Жураўлёва была чацвёртай на дыстанцыі 400 метраў вольным

стылем. Наш мужчынскі квартэт быў пятым у эстафеце 4X100 вольным стылем, а жаночы — чацвёртым у камбінаванай эстафеце.

— Гэта, вядома, не апошнія спарбніцтвы студэнтаў у гэтым навучальным годзе?

— Вельмі скоро адбудзецца першынство ўніверсітэта, і неўдэ тады ж плыўцы дапамогуць арганізаваць і правесці залуч новых норм ГПА. У самым пачатку мая зборная паедзе ў Вільнюс на таварыскую сустрэчу з плыўцамі Вільнюскага ўніверсітэта. Але, вядома, усе гэтыя нагрукі размеркаваны такім чынам, каб не перашкаджаць вучобе спартсменаў і каб наступныя спарбніцтвы не прымыслілі іх «плаваць» на экзаменах.

З. ВАРЫЕНЧЫК, студэнт.

НА ЗДЫМКАХ: (справа) удзельнікі спарбніцтваў (справа налева) В. СЯМЁНАЎ, А. АСПЕНКА і трэнер зборнай каманды БДУ М. Ф. КУЗЬМЯНКОЎ; (унізе на другой ступенцы п'едэсталу) І. ЖУРАЎЛЁВА. Фота А. Шыраканова.

ВЯСЕННІ МАТЫЎ.

Фота Д. Чаховіча.

СТУДЭНЦКІ ГУМАР

Студэнт выходзіць з аўдыторыі. Стомагна выцірае лоб. Яго акружаюць таварышы.

— Ну, як, здае?

— Здае. Ён мяне тапіў.

Калі пра гэтага студэнта спыталі ў прафесара, ён сказаў: — Ужо цягнуў я яго, цягнуў і выцягнуў.

● У СВЕЦЕ ЦІКАВАГА

СЬЁ-ТОЕ АБ ХОЛАДЗЕ

● Па гістарычных звестках, у 1485 годзе ў Рускай дзяржаве (маецца на увазе цяперашняя Маскоўская вобласць) у студзені і лютым зацвілі сады, але ў сакавіку наступілі маразы і ўсе сады загінулі.

У 1634 годзе ў Германіі ў канцы ліпеня выпаў снег, а ў 1466 годзе пад Масквой у канцы мая і ў чэрвені снег не раставаў па дзве сутак. Зімой у 1928—1929 гадах замерзлі нізоўі Дуная. Чорнае мора поўнасьцю замярзала ў 401, 1011 і 1620 гадах. У 1011 годзе было адзначана лёдастая нават па ніжняму цячэнню Ніла, а ў 1620 годзе замерзла Міжземнае мора ля Генуі.

● Самым халодным месцам на Зямлі да цяперашня часу лічыцца г. Верхаянск у Паўночнай Якуці, дзе маразы дасягаюць мінус 69,8 градуса. Затым больш нізкая тэмпература (—71°) была адзначана ў Аймакоў, які знаходзіцца ў 700 кіламетрах на паўднёвы ўсход ад Верхаянска. І ўсё ж сапраўдны полюс халаду знаходзіцца ў Антарктыдзе.

Савецкія палярнікі на станцыі «Усход» 24 жніўня 1960 года зарэгістравалі ў Антарктыдзе самую нізкую тэмпературу — мінус 88,3 градуса па Цэльсію.

Рэдактар А. А. НІКОЛЕНКА.

Наш адрас: Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, п. 106. Тэлефон — 22-07-19. Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КПБ.

Заказ 419.

Тыраж 2 000 экз.